

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 4.5.2011
COM(2011) 248 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL ȘI COMITETUL REGIUNILOR**

Comunicare privind migrația

CUPRINS

1.	Introducere	3
2.	Trecerea frontierei.....	5
2.1.	Soluționarea crizei: măsuri pe termen scurt.....	5
2.2.	Controalele la frontierele externă.....	7
2.3.	Guvernanța Schengen.....	8
2.4.	Prevenirea imigrației ilegale	9
3.	Circulația și șederea într-o zonă fără frontiere interne.....	10
3.1.	Mobilitate organizată	10
3.2.	O politică coerentă privind mobilitatea resortisanților țărilor terțe, care include vizele	11
3.3.	O migrație legală gestionată în mod adecvat	12
3.4.	Construirea unei societăți incluzive prin integrarea imigranților.....	14
4.	Acordarea de protecție internațională persoanelor care au nevoie de aceasta	15
5.	Migrația în relațiile externe, dincolo de criză	16
5.1.	O abordare globală a migrației.....	16
5.2.	Dincolo de criză: parteneriat între UE și țările din sudul Mediteranei	17
	ANEXA 1	19
	ANEXA 2.....	22

1. INTRODUCERE

Evenimentele din sudul Mediteranei aduc speranța unei vieți mai bune pentru milioane de oameni aflați în vecinătatea noastră, precum și a unei mai bune respectări a drepturilor omului, a pluralismului, a statului de drept și a justiției sociale. Așa cum se întâmplă adesea în cazul revoltelor democratice, acestea pot, de asemenea, să genereze, pe termen scurt și mediu, perturbări și insecuritate. Tensiunile politice și conflictele militare au condus la pierderi de vieți omenești și la strămutarea a sute de mii de persoane, nu numai din țările direct afectate de aceste schimbări, de exemplu Tunisia și Libia, dar și din alte țări.

Aceste evenimente recente de proporții istorice din sudul Mediteranei au confirmat necesitatea unei politici solide și comune a UE în domeniul migrației și azilului. Obținerea de progrese substanțiale în ceea ce privește legislația, cooperarea operațională și relațiile noastre cu țările terțe este mai necesară ca niciodată. Scopul prezentei comunicări este de a înscrie propunerile recente și viitoare de politici într-un cadru care ține cont de toate aspectele relevante și permite UE și statelor sale membre să gestioneze azilul, migrația și mobilitatea resortisanților țărilor terțe într-un climat de siguranță.

Unele state membre, precum Italia, Malta, Grecia și Cipru sunt expuse mai direct la sosiri masive de migranți ilegali și, într-o mai mică măsură, de persoane care au nevoie de protecție internațională. Aceasta nu este doar o problemă națională, ci trebuie să fie abordată și la nivelul UE și necesită o solidaritate reală între statele membre.

UE trebuie să asigure asistență rapidă pentru toate persoanele în nevoie – așa cum a asigurat, în special, la frontiera dintre Tunisia și Libia - și adăposturi pentru cei care au nevoie de protecție internațională. În timp ce UE trebuie să-și mențină și consolideze tradiția de acordare de azil și protecție, aceasta ar trebui să prevadă, de asemenea, instrumentele adecvate pentru a împiedica trecerea ilegală a frontierei de către un număr mare de migranți economici. Pentru a atinge aceste obiective, gestionarea cu eficacitate a frontierelor UE este o condiție a credibilității, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii.

Schimbarea continuă a situației în vecinătatea noastră sudică necesită răspunsuri rapide. Pe baza concluziilor Consiliului European din 11 și 25 martie, a Rezoluției Parlamentului European din 5 aprilie¹ și a comunicării comune a Comisiei și a Înaltului Reprezentant din 8 martie, Comisia va prezenta la 24 mai un pachet de propuneri menite să asigure o abordare coerentă a UE în materie de migrație, mobilitate și securitate în ceea ce privește țările din sudul Mediteranei.

Cu toate acestea, necesitatea de a răspunde acestei situații dificile și în continuă schimbare nu ar trebui să conducă la o abordare pe termen scurt care să se limiteze la controlul la frontieră, fără a se lua în considerare aspectele pe termen lung. Dialogul și cooperarea cu țările de origine și de tranzit ale acestor migranți este esențială. O astfel de colaborare trebuie să se bazeze pe securitate și bună guvernare pentru stabilirea unor politici reciproc avantajoase în materie de migrație legală. Aceasta implică, de asemenea, o cooperare economică mai strânsă în vederea dezvoltării condițiilor pentru creștere economică și ocupare a forței de muncă în țările de origine, pentru soluționarea cauzelor migrației ilegale. O astfel de cooperare ar trebui

---

¹ Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 privind fluxurile migratorii cauzate de instabilitate: domeniul de aplicare și rolul politicii externe a UE ([2010/2269\(INI\)](#))

să aibă la bază principiul condiționalității aplicat aspectelor migrației, pentru a încuraja angajamentele efective ale partenerilor noștri în ceea ce privește prevenirea fluxurilor de migrație ilegală, gestionarea eficientă a frontierelor lor și cooperarea în returnarea și readmisia migranților ilegali.

O politică globală în materie de migrație pentru resortisanții din statele nemembre UE care are la bază proceduri comune de admisie, care acordă un tratament corect resortisanților din țările terțe, va contribui și mai mult la prosperitatea viitoare a UE. După cum se subliniază în Strategia Europa 2020, una dintre cele mai stringente provocări de ordin economic cu care se confruntă Europa este necesitatea de a răspunde declinului demografic al populației sale active la care se adaugă deficitul semnificativ de competențe preconizat în anumite sectoare. Pentru a rămâne competitivă și a își permite să-și mențină modelul social în mod durabil, Europa trebuie să adopte măsuri pentru a îmbunătăți ratele de ocupare a forței de muncă în rândul rezidenților UE, dar, în același timp, trebuie să ia măsuri concrete pentru a satisface nevoile de forță de muncă preconizate, prin imigrație controlată a resortisanților țărilor terțe.

UE ar trebui, de asemenea, să se asigure că există proceduri sigure și eficiente de acordare a azilului pentru persoanele care au nevoie de protecție. La 60 de ani de la semnarea Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților, a sosit momentul ca UE să își reafirme angajamentul de a oferi protecție oricărui resortisant al unei țări terțe sau oricărui apatrid persecutat care sosește pe teritoriul său. Până în 2012, trebuie să fie finalizat un sistem european comun de azil, care să ofere un nivel ridicat de protecție și care să reducă disparitățile dintre sistemele de azil ale statelor membre, astfel cum s-a convenit de către Consiliul European.

Problemele în materie de migrație au, în prezent, un impact politic semnificativ în UE. Consiliul European din octombrie 2008 a adoptat Pactul european privind imigrația și azilul pentru a impulsiona procesul de elaborare a unei politici comune a UE care conține cinci angajamente: organizarea migrației legale, lupta împotriva migrației ilegale, consolidarea frontierelor externe, construirea unui sistem UE în materie de azil și crearea unui parteneriat la nivel mondial pentru migrație și dezvoltare. Ipoteza de bază a acestuia rămâne valabilă și ar trebui să continue să ghideze acțiunile noastre: în timp ce o imigrație gestionată defectuos poate afecta coeziunea socială și încrederea cetățenilor într-un spațiu de liberă circulație fără frontiere interne, o migrație bine gestionată poate fi un atu pentru UE. Aceste angajamente au fost repetate și detaliate în continuare în Programul de la Stockholm adoptat de Consiliu în decembrie 2009 și odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona care a asigurat un cadru stabil, cuprinzător și cu o responsabilitate mai mare pentru elaborarea politicii UE în materie de migrație, mai ales printr-o participare sporită a Parlamentului European la procesul decizional.

În același timp, așa cum evenimentele recente au demonstrat cu claritate, Uniunea Europeană continuă să se confrunte cu mari provocări în ceea ce privește dezvoltarea politicii sale privind migrația. Vulnerabilitatea anumitor secțiuni ale frontierelor externe ale UE reprezintă un exemplu foarte clar, în special în sudul Mediteranei și la frontierele terestre dintre Grecia și Turcia. În special, trebuie luate măsuri pentru a împiedica intrarea pe teritoriul UE a unui număr mare de migranți ilegali, care sunt, de cele mai multe ori, exploatați de rețele infracționale fără scrupule. UE ar trebui, deci, să urmeze o politică în materie de migrație bazată pe asigurarea unei gestionări eficiente a imigrației, în special să se asigure că necesitatea unei mobilități îmbunătățite nu compromite securitatea frontierelor externe ale Uniunii. Dacă prezenta comunicare se concentrează, în mod firesc, asupra regiunilor cu probleme urgente,

politica UE în materie de imigrație are în vedere o abordare cuprinzătoare din punct de vedere geografic.

2. TRECEREA FRONTIEREI

2.1. Soluționarea crizei: măsuri pe termen scurt

De la începutul anului, a existat o strămutare masivă de populație din mai multe țări din Africa de Nord, și în special din Libia. Conform celor mai recente estimări, peste 650 000 de persoane au părăsit teritoriul Libiei pentru a fugi de violențele din această țară. Aceste persoane au fost primite în țările vecine, în principal în Tunisia și Egipt, și multe dintre ele au reușit, de atunci, sau a fost sprijinite, să se întoarcă în țările lor de origine. Acest efort de primire și de repatriere a fost realizat printr-o mobilizare masivă de resurse de către țările gazdă, UE, organizațiile neguvernamentale și comunitatea internațională. Prin finanțarea în scop umanitar și prin furnizarea de mijloace de transport, până în prezent, UE a contribuit la repatrierea a aproximativ 50 000 de resortisanți din țările terțe.

Mii de persoane au încercat recent să pătrundă în UE, fapt ce a condus la o presiune din ce în ce mai mare asupra sistemelor de protecție și de primire din unele state membre. Peste 20.000 de migranți, în principal din Tunisia și, într-o mai mică măsură, din alte țări africane, au reușit să intre ilegal pe teritoriul Uniunii, ajungând pe coastele Italiei (cei mai mulți pe insula Lampedusa) și ale Maltei, ambele confruntându-se cu o presiune puternică în ceea ce privește migrația. Majoritatea acestora sunt migranți economici și ar trebui să fie returnați în țările lor de origine. Pe lângă persoanele strămutate și migranții, un număr considerabil de refugiați de naționalități diferite, inclusiv somalezi, eritreeni și sudanezi, au părăsit Libia, unii dintre aceștia reușind să ajungă în Italia și Malta. Aceste fluxuri importante, care includ minori neînsoțiți ce au nevoie de măsuri de primire specifice pentru copii, au însemnat, de asemenea, o presiune suplimentară asupra sistemelor de sănătate ale statelor membre cele mai afectate, pentru furnizarea de asistență medicală migranților care au nevoie de aceasta și pentru asigurarea unor examene medicale corespunzătoare și a unor măsuri de prevenție.

Este important să se facă o diferențiere între migranți ilegali (migranți economici care încearcă să treacă ilegal frontierele UE), refugiați sau persoane care probabil solicită azil și persoane care sunt strămutate temporar (cum ar fi lucrătorii străini în Libia care au părăsit această țară din cauza conflictului și care doresc să se întoarcă în țara lor de origine). Statutul juridic al acestor persoane, precum și sprijinul pe care Uniunea Europeană îl poate furniza acestora sunt diferite.

UE a răspuns tuturor acestor probleme cu rapiditate și în mod proactiv. Au fost mobilizate, de către Comisie și statele membre, fonduri pentru a contribui la gestionarea urgenței umanitare generate de fluxurile neașteptate de refugiați și de persoane strămutate în țări aflate în vecinătatea Libiei. Acest fapt a făcut posibilă asigurarea de adăposturi temporare pentru refugiați și persoanele strămutate, pentru a răspunde nevoilor lor elementare și pentru a le oferi asistență în vederea returnării în țările lor de origine. Până în prezent, contribuția totală a UE se ridică la 100 de milioane €, reprezentând ajutor umanitar, din care aproape jumătate - 48,8 milioane € - a fost furnizată de Comisie. În plus, a fost mobilizat mecanismul de protecție civilă al UE pentru a se facilita repatrierea atât a resortisanților UE, cât și a resortisanților țărilor terțe. În acest scop, 15 state membre au asigurat mijloace de transport, sub coordonarea centrului de monitorizare și informare al Comisiei. Este evident că acest efort colectiv trebuie să continue. Pentru a răspunde declanșării fluxurilor de migrație mixtă și

ilegală pe Marea Mediterană, FRONTEX a lansat operațiunea comună EPN Hermes Extension 2011 pentru a ajuta Italia să controleze vasele pe care se îmbarcă migranți și refugiați. Europol a trimis o echipă de experți în Italia pentru a ajuta autoritățile de aplicare a legii să identifice eventuali infractori în rândul migranților ilegali ajunși pe teritoriul italian.

Statele membre cele mai expuse la fluxuri crescute de refugiați și de migranți ilegali au fost ajutate în ceea ce privește consecințele financiare ale strămutării. În acest scop, aproximativ 25 de milioane € au fost alocate din Fondul european pentru frontierele externe și din Fondul european pentru refugiați.

Cu toate acestea, în timp ce criza actuală confirmă necesitatea unei **solidarități sporite** la nivel european și a unei mai bune partajări a responsabilității, trebuie recunoscut faptul că UE nu este complet dotată pentru a sprijini statele membre cele mai expuse fluxurilor masive de migrație.

Resursele financiare disponibile în cadrul programului general „Solidaritate și gestionarea fluxurilor de migrație”² sunt insuficiente pentru a putea răspunde tuturor solicitărilor de asistență. În primul rând, aceste fonduri nu pot fi mobilizate ușor; ele sunt concepute pentru a interveni într-o situație stabilă și nu pentru a aborda situații de urgență și de criză. În al doilea rând, amploarea problemelor depășește cu mult facilitățile existente.

În contextul următorului cadru financiar multianual, Parlamentul European, Consiliul și Comisia vor trebui să țină cont de experiența crizei actuale. Pentru ca UE să reacționeze rapid și cu eficacitate în cazul unor evenimente neprevăzute sau al unor urgențe, fondurile alocate de UE ar trebui să fie adaptate în așa fel încât să poată fi mobilizate mult mai rapid și flexibil, inclusiv în țările terțe. Mai mult, în contextul revizuirii, în curs de desfășurare, a regulamentului financiar al UE, Parlamentul European și Consiliul ar trebui să sprijine propunerea Comisiei de a i se permite Uniunii să își creeze propriile **fonduri fiduciare**, care ar putea să colecteze contribuțiile donatorilor, cu precădere în situații de criză și de post-criză. În principiu, există alte forme de solidaritate pentru a răspunde la evenimente dramatice care au loc în regiune. Bazându-se pe experiența acumulată până în prezent în cadrul proiectului-pilot actual privind **transferul** din Malta, Comisia va susține extinderea acestui proiect având în vedere afluxul actual masiv de migranți care solicită protecție internațională pe teritoriul acesteia, proiect care să fie pus în aplicare în strânsă colaborare cu Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și cu Organizația Internațională pentru Migrație. Cu toate acestea, instrumentele disponibile la ora actuală nu reușesc să acopere toate nevoile și să ofere un răspuns global. La acestea se poate recurge doar într-o manieră ad-hoc, și depind în întregime de voința statelor membre de a oferi în mod voluntar asistență – sub orice formă - la un anumit moment în timp. Acest lucru, în schimb, expune UE la critici și riscă să submineze încrederea cetățenilor în UE.

Comisia va monitoriza îndeaproape situația aflată în continuă schimbare și este posibil să decidă, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile relevante, să aplice Directiva privind protecția temporară³ pentru a furniza protecție imediată și temporară persoanelor strămutate care provin din țări terțe și care nu se pot întoarce în țara lor de origine.

---

² Programul general cuprinde patru fonduri care sunt relevante în acest context: Fondul pentru frontierele externe, Fondul european de returnare, Fondul european pentru refugiați și Fondul de integrare.

³ Directiva 2001/51/CE a Consiliului din 20 iulie 2001.

Comisia va face noi propuneri în 2011 privind asigurarea solidarității într-o manieră globală și privind modul concret în care o astfel de asistență poate fi acordată. În prezent, sunt analizate o serie de abordări diferite, în vederea dezvoltării unor alternative care vor face posibil să se răspundă mai rapid și într-o manieră structurată nevoilor urgente. Această inițiativă se va fonda pe temeiul juridic corespunzător din Tratatul de la Lisabona, cum ar fi articolele 80 și 78 alineatul (3), și va valorifica experiența dobândită în urma situației din Grecia, în special la frontiera terestră dintre Grecia și Turcia, și a crizei din sudul Mediteranei; aceasta va include posibile măsuri ad-hoc la care să se recurgă în cazul unei presiuni temporare deosebite asupra unuia sau mai multor state membre, precum și mai multe mijloace structurale de asigurare a solidarității, atât financiare, cât și sub forma cooperării practice și a asistenței tehnice (de exemplu, prin FRONTEX, BESA, operațiuni derulate în comun).

În sfârșit, ca un gest important de solidaritate față de țările din Africa de Nord (în special Tunisia) care găzduiesc în prezent un număr mare de persoane care au nevoie de protecție internațională și care nu pot fi returnate în țările lor de origine, și pentru a menține un „spațiu de protecție” în aceste țări, este important ca statele membre ale UE să accepte reprimirea unora dintre aceste persoane.

2.2. Controalele la frontierele externă

Existența unor frontiere externe eficace și credibile este esențială. UE trebuie să fie capabilă să gestioneze fluxurile de persoane care doresc să călătorească pentru o perioadă scurtă de timp, sau să migreze legal în UE, împiedicând totodată pătrunderea celor care nu au dreptul de a intra pe teritoriul său. Controlul la frontiere constituie, de asemenea, o contribuție majoră în lupta împotriva criminalității, astfel cum se arată în strategia de securitate internă prezentată de Comisie în 2010⁴. Prin urmare, obiectivul dual al Uniunii trebuie să fie menținerea unor niveluri ridicate de securitate și simplificarea, în același timp, a procedurilor de trecere a frontierei pentru cei care ar trebui să fie admiși, cu respectarea deplină a drepturilor lor fundamentale.

Controlul accesului pe teritoriul său reprezintă una din funcțiile principale ale unui stat sau ale unui spațiu care nu are frontiere interne. În spațiul Schengen, fiecare stat participant este co-responsabil pentru exercitarea acestei funcții într-o manieră credibilă. Fiecare stat își gestionează frontierele externe nu doar pentru a controla accesul pe propriul său teritoriu, dar și pentru a controla accesul în spațiul Schengen în ansamblul său; prin urmare, acesta acționează în interesul altor state membre și efectuează un serviciu în numele UE. În același mod, situația statelor membre care se confruntă cu presiuni mari la frontierele lor externe trebuie să fie recunoscută și abordată respectându-se pe deplin principiul solidarității.

Controlul frontierelor externe ale UE trebuie să fie îmbunătățit în mod continuu pentru a răspunde noilor provocări în materie de migrație și securitate. Evenimentele recente au demonstrat cât de repede o secțiune a frontierei externe considerată cu risc scăzut poate deveni obiectul unor presiuni critice în ceea ce privește migrația. Criminalitatea organizată este responsabilă de traficul de persoane sau de facilitarea migrației ilegale și își adaptează în permanență metodele și rutele. În același timp, tendința generală este de creștere a fluxurilor de călători, iar, din partea persoanelor, să se aștepte la o trecere rapidă și ușoară a frontierei.

---

⁴ COM (2010) 673, 22.11.2010.

Punctele slabe în unele părți ale frontierelor externe subminează încrederea în capacitatea Uniunii de a controla accesul pe teritoriul său și subminează încrederea reciprocă. De asemenea, este necesar ca cetățenii să fie încrezători că, la frontiera externă, controalele se desfășoară în mod adecvat. Un set comun de norme există deja, însă este, de asemenea, necesar să se dezvolte în continuare o cultură comună la nivelul autorităților naționale. În acest scop, Comisia va adopta o versiune modificată a manualului SIRENE în luna mai, iar în iunie va actualiza Ghidul practic comun al polițiștilor de frontieră. Mai mult, ar trebui avută în vedere fezabilitatea creării unui sistem european al polițiștilor de frontieră. Acest lucru nu implică în mod necesar crearea unei administrații europene centralizate, ci crearea unei culturi comune, a unor capacități și standarde comune, susținute prin cooperare practică.

În mod similar, este necesar să se adopte o abordare în funcție de risc și să se asigure o utilizare mai intensă a tehnologiilor moderne la frontierele terestre, precum și la frontierele maritime. Cooperarea de zi cu zi între autoritățile naționale trebuie să fie îmbunătățită; informațiile operaționale cu privire la orice incident la frontierele externe ar trebui să fie schimbate în timp real între statele membre vecine. Acesta este scopul Sistemului european de supraveghere a frontierelor (**EUROSUR**), care este dezvoltat progresiv începând cu 2008. Comisia va prezenta o propunere legislativă în 2011 pentru a permite autorităților statelor membre care efectuează activități de supraveghere a frontierei să facă schimb de informații operaționale și să coopereze între ele și cu agenția FRONTEX.

Rolul FRONTEX este esențial în canalizarea resurselor către locurile în care există presiune asupra frontierei, fapt demonstrat de desfășurarea - pentru prima dată - a unor echipe de intervenție rapidă la frontiera terestră dintre Grecia și Turcia în 2010 și de desfășurarea operațiunii navale comune HERMES pentru a sprijini Italia în 2011. **Cadrul juridic al FRONTEX** trebuie actualizat pentru a-i permite acestuia să fie mai eficace din punct de vedere al capacității sale operative de acțiune la frontiera externă. Comisia a propus modificările necesare în luna februarie a anului trecut⁵ și, în prezent, în special în lumina evenimentelor recente, aprobarea acestei propuneri de către Consiliu și Parlament înainte de încheierea acestui semestru, astfel cum s-a solicitat de către Consiliul European, este urgentă.

2.3. Guvernanța Schengen

Crearea spațiului Schengen este una dintre cele mai tangibile, populare și de succes realizări ale UE. Pentru a proteja această realizare și a pregăti calea unei dezvoltări continue a acesteia, trebuie să fie avute în vedere măsuri suplimentare pentru consolidarea frontierelor externe, astfel cum s-a subliniat mai sus. În plus, este necesar un sistem clar pentru **guvernanța Schengen**. În prezent, Uniunea se bazează încă pe un sistem interguvernamental de evaluare *inter pares* pentru a asigura aplicarea normelor comune. Revizuirea actuală a mecanismului de evaluare Schengen ar trebui să se bazeze pe o abordare comunitară care să includă participarea unor experți din statele membre și a FRONTEX, și care să fie condusă de către Comisie. Mecanismul propus ar asigura un grad mai mare de transparență și ar îmbunătăți monitorizarea deficiențelor identificate în cursul evaluărilor efectuate de experți. Comisia va elabora, de asemenea, orientări pentru a asigura o punere în aplicare și o interpretare coerentă a normelor Schengen.

De asemenea, trebuie să fie instituit un mecanism care să permită Uniunii să gestioneze situațiile în care un stat membru nu își îndeplinește obligația de a controla partea sa din

---

⁵ COM (2010) 61, 24.02.2010.

frontiera externă sau în cazul în care o anumită parte a frontierei externe este supusă unei presiuni neașteptate și mari din cauza unor evenimente externe. În aceste situații critice, un răspuns coordonat din partea Uniunii având la bază abordarea comunitară va spori, fără îndoială, încrederea în rândul statelor membre. Acesta ar reduce, de asemenea, recurgerea, de către statele membre, la inițiative unilaterale de reintroducere temporară a controalelor la frontierele interne sau de intensificare a verificărilor efectuate de poliție în zonele de frontieră internă, ceea ce, inevitabil, încetinește trecerea frontierelor interne pentru oricine. Prin urmare, ar putea fi necesară introducerea unui astfel de **mecanism** care să permită adoptarea unei decizii la nivel european prin care să se stabilească statele membre care ar reintroduce, în mod excepțional, controlul la frontierele interne, precum și pentru ce perioadă pot face acest lucru. Mecanismul ar trebui să se aplice doar ca o soluție ultimă, până când sunt luate alte măsuri (de urgență) pentru a stabiliza situația în secțiunea respectivă a frontierei externe, fie la nivel european, într-un spirit de solidaritate, și/sau la nivel național, pentru o mai bună respectare a normelor comune. Comisia analizează fezabilitatea introducerii unui astfel de mecanism, și probabil va prezenta o propunere în acest sens, în scurt timp.

2.4. Prevenirea imigrației ilegale

Prin însăși natura sa, imigrația ilegală este un fenomen dificil de cuantificat. Cu toate acestea, anumiți indicatori ar putea oferi o orientare. În 2009, numărul resortisanților aflați în situație de ședere ilegală, ai unor țări terțe, reținuți în UE, era de aproximativ 570 000 (7% mai puțin decât în 2008). Statele membre au returnat aproximativ 250 000 de persoane (4,5% mai mult decât în 2008)⁶.

Abordarea cu fermitate și eficacitate a migrației ilegale reprezintă o condiție prealabilă pentru o politică credibilă în domeniul migrației și mobilității. O probabilitate scăzută de returnare pentru migranții ilegali care nu au nevoie de protecție internațională este un factor de atracție și subminează încrederea publică în autoritățile naționale și europene. Trebuie să se obțină o coordonare mai bună, la nivel european, a utilizării instrumentelor și politicilor relevante.

Existența unei piețe informale a muncii este, de asemenea, un factor de atracție pentru imigrația ilegală și exploatarea resortisanților țărilor terțe. Din acest motiv, transpunerea integrală și în timp util de către statele membre a **Directivei privind sancțiunile împotriva angajatorilor**⁷ este esențială.

Câteva sute de mii de persoane fac obiectul traficului de persoane înspre UE sau în interiorul UE, în fiecare an. Adoptarea recentă a directivei privind **traficul de persoane** va menține UE în fruntea luptei internaționale împotriva acestei forme de sclavie prin măsuri punitive mai severe împotriva unor astfel de delincvenți, precum și prin prevenire, protecție și asistență și sprijin acordat victimelor, concentrându-se mai mult asupra celor mai vulnerabile.

UE acordă, de asemenea, o atenție sporită dimensiunii externe a politicii sale privind traficul de persoane. Desemnarea unui coordonator UE pentru combaterea traficului de persoane va contribui la accelerarea eforturilor de combatere acestui fenomen.

Pentru a contribui la o **politică a UE în materie de returnare** coerentă, echilibrată și eficace, Comisia va prezenta o comunicare în 2012 pentru a evalua progresele înregistrate și a face propuneri privind modul în care se pot obține progrese în continuare. Aceasta presupune, de

⁶ A se vedea anexa 1 – Tabel privind reținerile, expulzările și returnările.

⁷ Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009.

exemplu, promovarea returnării voluntare, intensificarea creării de capacități în statele membre, promovarea recunoașterii reciproce a deciziilor de returnare și soluționarea situației migranților ilegali care nu pot fi returnați.

Directiva privind returnarea⁸ a introdus un cadru solid și echitabil pentru asigurarea unor returnări efective, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale ale migranților și a statului de drept. Acest instrument asigură faptul că o persoană este fie prezentă legal pe teritoriul UE, fie s-a emis pe numele ei o decizie de returnare. Nivelul scăzut al punerii în aplicare a directivei este o sursă de îngrijorare profundă, iar Comisia îndeamnă toate statele membre să asigure adoptarea și aplicarea, fără întârziere, a dispozițiilor naționale necesare.

În evaluarea sa recentă și exhaustivă a **politicii de readmisie**⁹ a UE, Comisia concluzionează că acordurile de readmisie ale UE sunt utile pentru repatrierea migranților ilegali. O astfel de cooperare cu țările terțe ar trebui să fie consolidată în continuare. Cu toate acestea, este la fel de clar că negocierile de readmisie cu mai multe țări, inclusiv cu țările de origine și de tranzit cele mai importante pentru migrația ilegală sunt dificile. Mai mult, aplicarea articolului 13 din Acordul de la Cotonou între UE și țările ACP este încă deficitară. În special, faptul că adesea nu sunt oferite stimulente de către UE țărilor terțe partenere, cum ar fi, de exemplu, măsuri legate de viză sau asistență financiară pentru consolidarea capacității țărilor terțe de a aplica în mod corect acordul, afectează capacitatea UE de a încheia și de a pune în aplicare cu eficacitate aceste acorduri. Prin urmare, pare a fi clar că nu mai are sens să se solicite mandate de sine stătătoare pentru negocierile de readmisie. Acordurile de readmisie ar trebui, în plus, să fie abordate din perspectiva mai largă a relațiilor generale ale UE cu țara parteneră respectivă. În acest scop, trebuie favorizată încorporarea unor obligații de readmisie consolidate în cadrul acordurilor încheiate cu țările terțe.

3. CIRCULAȚIA ȘI ȘEDEREA ÎNTR-O ZONĂ FĂRĂ FRONTIERE INTERNE

3.1. Mobilitate organizată

Frontierele externe ale UE servesc la protejarea și asigurarea unei treceri ușoare pentru cetățenii UE și pentru membrii familiilor lor, precum și pentru toți resortisanții țărilor terțe care intră în UE în conformitate cu normele convenite. Cu 650 de milioane de treceri ale frontierei, anual, pentru spațiul Schengen în ansamblul său, activitatea zilnică de control la punctele de trecere a frontierelor trebuie să fie recunoscută¹⁰.

Trebuie să se utilizeze la maxim resursele disponibile la punctele de trecere a frontierei, asigurându-se economii de scară și evitându-se, în același timp, suprapunerile. Cooperarea strânsă între agenții (FRONTEX, EUROPOL, autoritățile vamale și polițienești) este esențială în acest scop, mai ales între autoritățile poliției de frontieră care controlează persoane și autoritățile vamale responsabile cu controlul mărfurilor. Pentru o mai bună coordonare a

---

⁸ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008. Termenul limită pentru punerea în aplicare a directivei a expirat în decembrie 2010.

⁹ COM (2011) 76, 23.02.2011.

¹⁰ Conform unui exercițiu de colectare de date la toate punctele de trecere a frontierei externe a UE, organizat între 31 august și 6 septembrie 2009, săptămânal, 12,6 milioane de persoane traversează în mod regulat frontiera, 73,5% sunt cetățeni ai UE sau persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație în Uniune (9,1 milioane /săptămână), 15,2% sunt resortisanți ai țărilor terțe care nu au nevoie de viză (2,1 milioane/săptămână), iar 11,3% sunt cetățeni ai unor țări terțe care dețin o viză (1,4 milioane /săptămână).

controalelor la frontierele externe, în 2012, Comisia va prezenta propuneri care sugerează statelor membre cele mai bune practici de urmat.

Ar trebui să se acorde, de asemenea, atenție intensificării controalelor la frontieră și, în același timp, accelerării trecerii frontierei pentru cei care călătoresc în mod regulat. Unele state membre dezvoltă deja sisteme naționale de intrare-ieșire. Un **sistem de intrare-ieșire european** ar asigura faptul că datele privind trecerea frontierei de către resortisanții țărilor terțe ar fi disponibile pentru autoritățile de control la frontieră și autoritățile de imigrare, venind în completarea sistemului VIS pentru deținătorii de viză. Acest lucru ar contribui la un control mai bun al șederii titularilor de vize și la evitarea șederilor peste termen, care, contrar percepției comune, reprezintă principala sursă a imigrației ilegale în UE. Simultan, un **program pentru călătorii înregistrați** ar permite resortisanților țărilor terțe să folosească un control automatizat la frontieră, fapt care ar face ca accesul în UE al celor care călătoresc în mod frecvent să fie mai ușor.

Aceste sisteme ar deschide calea către o nouă generație de controale la frontieră bazate pe noile tehnologii, plecându-se totodată de la experiența acumulată în cursul proiectelor informatice la scară largă actuale, care sunt dezvoltate în prezent. Acestea ar necesita investiții substanțiale ale UE și ale statelor membre în ceea ce privește dezvoltarea IT și cheltuieli publice și eforturi pentru a asigura standarde ridicate pentru protecția datelor cu caracter personal. Prin urmare, înainte de a prezenta propuneri specifice, Comisia va consulta, în continuare, în următoarele luni, Parlamentul European și Consiliul, precum și părțile interesate cu privire la modalitățile viitoare de acțiune.

3.2. O politică coerentă privind mobilitatea resortisanților țărilor terțe, care include vizele

Politica comună a UE în materie de vize este una dintre măsurile de însoțire care elimină necesitatea unor frontiere interne. În afară de aceasta, politica în materie de vize este un instrument important pentru o politică privind mobilitatea orientată spre viitor. Aceasta are un impact enorm asupra țărilor terțe care consideră mobilitatea cetățenilor lor o prioritate a politicii lor externe. În 2009, au fost eliberate de statele membre care emit vize Schengen aproximativ 11 milioane de vize¹¹.

În ultimii ani, UE a încheiat mai multe acorduri de facilitare a eliberării vizelor și a inițiat **dialoguri privind liberalizarea regimului vizelor**. În unele cazuri, și după ce toate condițiile prealabile au fost îndeplinite, UE a decis să ridice obligația de a deține viză pentru cetățenii anumitor țări terțe.

Aceste experiențe sunt în mare parte pozitive și demonstrează faptul că este posibil să se asigure o **mobilitate bine gestionată într-un climat de siguranță**. Prevenirea migrației ilegale și menținerea securității publice sunt compatibile cu obiectivul de creștere a mobilității. Ar trebui să fie întotdeauna asigurat un echilibru adecvat între mobilitatea sporită a călătorilor *bona fide*, riscurile de imigrație ilegală și amenințările la adresa ordinii și securității publice. Ori de câte ori este cazul, încălcarea acestui echilibru ar trebui să fie verificată prin intermediul unui mecanism de monitorizare post-liberalizare a vizelor, cum ar fi cel instituit de Comisie în ianuarie 2011 care acoperă cinci țări din regiunea Balcanii de Vest, cărora li s-a acordat o exonerare de obligația de a deține viză în 2009 și în 2010

---

¹¹ A se vedea anexa 2, tabelul 1 cu statisticile totale privind vizele în 2009

(Albania, Bosnia și Herțegovina, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru și Serbia).

În cazul în care eliminarea vizelor conduce la migrație ilegală sau abuz pe scară largă sau pune în pericol securitatea, UE ar trebui să dispună de instrumente adecvate pentru a remedia cu promptitudine aceste probleme. Pentru a asigura acest lucru, Comisia va propune, în curând, o modificare a **Regulamentului privind vizele**¹² instituind o clauză de salvagardare care să permită, în anumite condiții, reintroducerea temporară a obligației de a deține viză pentru cetățenii unei țări terțe.

UE trebuie să rămână deschisă schimburilor culturale, economice și comerciale, pentru întărirea rolului său de actor mondial și pentru promovarea intereselor comunității sale de afaceri și ale părților interesate din mediul universitar și din domeniul culturii. Este nevoie de o mai mare coerență între politica în materie de vize și alte politici ale UE, precum comerțul și politicile privind cercetarea.

Potențialul oferit de **Codul vizelor** – aplicabil din luna aprilie 2010 - ar trebui folosit la maxim. Există încă reticență, de exemplu, să se elibereze vize cu intrări multiple cu o perioadă îndelungată de valabilitate pentru călătorii care se deplasează frecvent, deși credibilitatea lor este pe deplin dovedită. În acest scop, Comisia va prezenta în lunile următoare primul său raport anual privind **cooperarea locală Schengen**. În acest raport, Comisia intenționează să facă propuneri concrete în beneficiul consulatelor statelor membre și solicitanților de vize, cu privire la funcționarea cooperării locale Schengen, de exemplu, cu privire la armonizarea listele de documente justificative care trebuie prezentate de solicitanții de viză și la optimizarea eliberării vizelor cu intrări multiple pentru călătorii *bona fide*.

Accesibilitatea serviciilor consulare este, de asemenea, de cea mai mare importanță. Comisia va prezenta mai târziu în cursul acestui an o comunicare privind programele regionale de cooperare la nivelul consulatelor. În special, va analiza modul în care s-ar putea facilita înființarea de **centre comune de solicitare a vizei**. Pe termen lung, cooperarea între statele membre cu privire la vizele Schengen de scurtă ședere ar putea fi extinsă la vizele de lungă ședere.

3.3. O migrație legală gestionată în mod adecvat

Astfel cum se subliniază în Strategia Europa 2020, o politică rațională de migrație ar trebui să recunoască faptul că migrații pot aduce dinamism economic și noi idei și contribuie la crearea de noi locuri de muncă. Migrații contribuie, de asemenea, la acoperirea deficitelor de pe piața muncii pe care lucrătorii din UE nu pot sau nu doresc să le acopere, și contribuie la soluționarea problemelor demografice cu care se confruntă UE. Pentru a menține rata populației de vârstă activă din populația totală la nivelul din 2008, se estimează că UE ar avea nevoie de o imigrație netă semnificativă. Tendințele demografice pe termen lung arată că recurgerea la o forță de muncă provenind din fluxurile de forță de muncă dintre statele membre ale UE ar putea deveni limitată în următorul deceniu¹³.

Primirea unor migrați care dețin competențe ce corespund nevoilor UE poate fi un răspuns la **deficitul de forță de muncă și de competențe în anumite sectoare**. Viitoarea creștere a ocupării forței de muncă se va concentra pe activități de prestare de servicii și multe din

¹² Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Parlamentului European și al Consiliului.

¹³ Polarizarea pieței muncii din Europa. Studiul de cercetare nr. 9 2011 al Cedefop.

aceste locuri de muncă vor fi legate de servicii publice, precum și de servicii de întreținere a locuinței. Pentru a da câteva exemple, în „O agendă pentru noi competențe și noi locuri de muncă”¹⁴ Comisia estimează că până în 2020 va exista un deficit de aproximativ un milion de profesioniști în domeniul sănătății – și de până la două milioane dacă se ține cont și de profesiile medicale auxiliare. Se estimează că, până în 2015, deficitul de practicieni TIC vor fi între 384 000 și 700 000 de posturi¹⁵. UE are nevoie, de asemenea, de o creștere importantă a numărului de cercetători activi, dintre care unii vor proveni din țări terțe, în cazul în care economia va deveni atât de dinamică și inovatoare cât este necesar pentru a rămâne competitivă într-o economie globală.

Sunt necesare mai multe eforturi pentru a se anticipa deficitul de forță de muncă și de competențe și pentru a se identifica rolul pe care l-ar putea avea migrația în acoperirea unui astfel de deficit, luându-se, în același timp, măsurile necesare pentru evitarea „exodului de creiere” din țările în curs de dezvoltare .

Un cadru juridic al UE privind migrația este în curs de elaborare, în timp ce statele membre rămân responsabile pentru numărul resortisanților țărilor terțe pe care îi primesc în scopul ocupării unui loc de muncă. Pentru succesul activității economice, al cercetării și inovării în Europa, este esențial să se permită persoanelor cu calificările necesare să fie la locul potrivit și la momentul potrivit. Simplificarea procedurilor administrative și reexaminarea restricțiilor privind posibilitățile ca migranții din țările terțe să fie mobili atât în interiorul UE, cât și între UE și țările terțe, fără a-și pierde drepturile de ședere și de ocupare unui loc de muncă dobândite, ar putea contribui la o mai bună funcționare a piețelor forței de muncă. Mai mult, o treime dintre migranți sunt supracalificați pentru locurile de muncă pe care le ocupă, o risipă de capital uman pe care Europa nu și-o poate permite. Prin urmare, UE trebuie să depună eforturi mai mari pentru a recunoaște calificările formale ale migranților, indiferent că sunt deja prezenți în mod legal sau sunt nou veniți.

Criza actuală de locuri de muncă din mai multe state membre înseamnă faptul că piețele de forță de muncă din UE sunt, în prezent, sub presiune. La acest moment, Comisia instituie un număr de instrumente pentru a analiza corelarea dintre competențe și oferte și pentru a identifica sectoarele economice și ocupațiile care se confruntă în prezent cu dificultăți în ceea ce privește recrutarea sau cu deficit de competențe. Rezultatele acestei analize vor permite Comisiei să examineze blocajele și deficitul de ocupații și competențe care apar, care ar putea fi acoperite prin strategii în materie de migrație bine orientate. Comisia intenționează să prezinte până în 2012 o carte verde privind soluționarea deficitului de forță de muncă prin migrație în statele membre UE. A venit momentul să se ajungă la un acord privind propunerea din 2007 referitoare la „**permisul unic**” care va simplifica procedurile administrative pentru migranți și va oferi un set de drepturi comune și clare. În același timp, pentru a rămâne competitivă, Europa trebuie să fie o destinație atractivă pentru migranții cu înaltă calificare, deoarece cererea la nivel mondial pentru **lucrătorii cu înaltă calificare** va crește. Schema cărții albastre a UE instituie un pachet de măsuri care ar facilita recrutarea acestor persoane în UE. Comisia îndeamnă toate statele membre să își intensifice eforturile pentru a transpune directiva în mod corespunzător. Mai mult, în scopul eliminării deficiențelor identificate în cadrul juridic al UE, Comisia a prezentat propuneri privind **lucrătorii sezonieri și persoanele transferate în cadrul aceleiași societăți comerciale**, în 2010. În ceea ce privește viitoarele

---

¹⁴ COM (2010) 682.

¹⁵ Monitorizarea cererii și ofertei în domeniul competențelor informatice în Europa – situația actuală, scenariul de dezvoltare viitoare și previziuni până în 2015, DG ECFIN

inițiative legislative în domeniul migrației legale, Comisia evaluează în mod continuu actualul cadru pentru a vedea dacă instrumentele existente sunt corect puse în aplicare, ar putea fi îmbunătățite sau dacă sunt necesare noi instrumente. În 2011, vor fi prezentate rapoarte privind directivele care abordează problema rezidenților pe termen lung, a studenților și a cercetătorilor proveniți din țări terțe.

Migranții potențiali au nevoie de informații despre UE și cadrele juridice naționale, despre cerințele de limbă, vize și permise de muncă. **Portalul imigrației al UE**, un site internet care urmează a fi lansat la sfârșitul anului 2011, va fi un ghișeu unic de informare clară și accesibilă.

La începutul anilor 2000, în statele membre care furnizează date fiabile, migrația din motive familiale părea să reprezinte mai mult de 50% din totalul imigrației legale. Acest procentaj este în descreștere progresivă și, în prezent, aproximativ o treime din toată imigrația către UE este legată de motive familiale. Spre deosebire de migrația forței de muncă, statele membre nu pot pre-stabili numărul de astfel de persoane care vor fi admise. Într-adevăr, Carta drepturilor fundamentale, împreună cu numeroase instrumente de drept internațional și **Directiva UE privind reîntregirea familiei**¹⁶ resortisanților țărilor terțe recunosc obligația de a respecta viața de familie. Comisia va discuta această problemă cu statele membre, cu Parlamentul European și cu părțile interesate și va elabora o carte verde până la sfârșitul anului.

3.4. Construirea unei societăți incluzive prin integrarea imigranților

Integrarea resortisanților din țările terțe care sunt rezidenți legali rămâne o problemă-cheie și, uneori, controversată. Integrarea reușită este esențială din rațiuni de ordin umanitar și cultural. Aceasta este, de asemenea, necesară pentru a maximiza beneficiile economice și sociale ale imigrației, atât pentru indivizi, cât și pentru societate. Nu există un mijloc unic de asigurare a unei integrări reușite. Dar este evident că trebuie depuse mai multe eforturi atât la nivelul UE, cât și la nivel național și local pentru a obține rezultate mai bune. Fiecare migrant ar trebui să se simtă acasă în Europa, respectând legile și valorile acesteia, și ar trebui să poată contribui la viitorul Europei.

Integrarea necesită eforturi din partea migrantului și a societății care îl primește. Migranților trebuie să li se ofere posibilitatea de a participa la viața noilor lor comunități, în special de a învăța limba țării gazdă, trebuie să aibă acces la ocuparea unui loc de muncă și la sistemele de educație și sănătate și să aibă capacitatea socio-economică de a se întreține. Migranților ar trebui să li se facă cunoscute valorile fundamentale ale UE și ale statelor membre ale acesteia pentru a înțelege cultura și tradițiile țării în care trăiesc. Integrarea migranților presupune un echilibru între drepturile de care beneficiază și respectul pentru legile și cultura țărilor gazdă.

În acest context, Comisia va prezenta o comunicare privind **agenda europeană pentru integrarea** resortisanților din țări terțe care se va concentra asupra participării migranților la viața comunităților din țările care îi primesc, asupra măsurilor la nivel local și asupra implicării țărilor de origine în procesul de integrare. Această agendă va reprezenta o contribuție la dezbaterile privind modul de înțelegere și de sprijinire a integrării.

Este în curs de elaborare un „set de instrumente” pentru abordările care s-au dovedit a fi de succes în integrarea migranților, pentru a facilita schimbul de cele mai bune practici care să

---

¹⁶ Directiva 2003/86/CE a Consiliului

permite autorităților naționale să învețe unele de la altele și să aleagă măsurile care par să se dovedească a fi eficiente în atingerea obiectivelor lor specifice privind integrarea. Așa-numitele „module europene” sunt concepute pentru a sprijini politici și practici care să poată fi adaptate la nevoile specifice ale statelor membre, ale regiunilor și ale orașelor. În special, comunicarea Comisiei va pleda pentru o consolidare a implicării actorilor locali și regionali în definirea politicilor de integrare, inclusiv, de exemplu, prin intermediul unui parteneriat strategic cu Comitetul Regiunilor și prin rețele europene de orașe și regiuni.

4. ACORDAREA DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ PERSOANELOR CARE AU NEVOIE DE ACEASTA

Unul din scopurile principale ale **sistemului european comun de azil** este reducerea divergențelor mari în ceea ce privește soluționarea cererilor de azil depuse în diferite țări din Uniunea Europeană, și asigurarea unui set comun de drepturi procedurale și de fond care pot fi invocate în cadrul Uniunii, garantând în același timp respectarea deplină a Convenției de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților și a altor obligații internaționale relevante.

În 2010, în UE s-au înregistrat aproximativ 257 800 de solicitanți de azil, aceasta însemnând 515 solicitanți la un milion de locuitori. Zece state membre au înregistrat peste 90% din solicitanții din UE¹⁷.

Este momentul să se finalizeze sistemul european comun de azil prin ajungerea la un acord asupra unui pachet echilibrat până în 2012, termen convenit de Consiliul European în decembrie 2009. În acest scop, în curând, Comisia va înainta propuneri modificate privind condițiile de primire și directivele referitoare la procedurile de azil. Trebuie să se ajungă la un acord echilibrat asupra revizuirii Regulamentului Dublin, inclusiv asupra unui mecanism de urgență de ultimă instanță în caz de presiuni excepționale, precum și asupra sistemului Eurodac revizuit.

Împreună cu Directiva privind standardele minime și extinderea domeniului de aplicare al Directivei privind statutul de rezident pe termen lung pentru beneficiarii de protecție internațională, sistemul comun de azil ar trebui să prevadă (a) tratament echitabil și garanții corespunzătoare pentru solicitanții de azil și persoanele care beneficiază de protecție internațională, (b) dispozitive procedurale care vor ajuta autoritățile naționale să evalueze corect și rapid cererile de azil, într-un mod mai convergent și cu instrumente de soluționare a cererilor abuzive, (c) un nivel corespunzător de aproximare a drepturilor pentru beneficiarii de protecție internațională care va contribui la reducerea costurilor în procesele administrative, precum și la limitarea fluxurilor secundare și a fenomenului de „asylum shopping” (introducerea unor cereri multiple de azil), îmbunătățind, în același timp, perspectivele de integrare, (d) îmbunătățirea eficienței „sistemului Dublin”, împreună cu mobilizarea de resurse pentru situații de presiune excepțională cu care se pot confrunta individual statele membre, și (e) o bază de date EURODAC care continuă să sprijine eficiența Regulamentului Dublin, răspunzând totodată și altor nevoi ale autorităților de aplicare a legii, dar în condiții foarte stricte.

O **cooperare practică** consolidată trebuie să însoțească legislația UE și punerea sa corectă în aplicare. Biroul European de Sprijin pentru Azil va deveni pe deplin operațional în luna iunie

---

¹⁷ Franța, urmată de Germania, Suedia, Belgia, Regatul Unit, Țările de Jos, Austria, Grecia, Italia și Polonia. A se vedea anexa 2, tabelul 5.

a acestui an și activitatea sa va conduce la sporirea încrederii și cooperării între partenerii europeni.

Solidaritatea și cooperarea cu țările terțe în ceea ce privește gestionarea cererilor de azil și a fluxurilor de refugiați sunt, de asemenea, importante. În special, trebuie să continue să funcționeze **programele regionale de protecție**. Acestea asigură un parteneriat extins cu țările și regiunile de origine, în strânsă colaborare cu ICNUR, combinând dialogul și sprijinul pentru măsurile de dezvoltare a capacităților, pentru accesul la soluții durabile, pentru ameliorarea legislației naționale în materie de azil, pentru primirea solicitanților de azil și a refugiaților, pentru măsuri de repatriere și reinstalare.

În cursul anului 2010, aproximativ 5 000 de refugiați au fost reinstalați în UE, în ansamblu, față de aproximativ 75 000 de refugiați reinstalați în SUA în același an. Într-adevăr, statele membre UE la un loc, în mod curent, acceptă mai puțini refugiați reinstalați decât Canada singură. **Reinstalarea** trebuie să devină parte integrantă a politicii UE în materie de azil. Aceasta reprezintă o măsură de salvare a vieții pentru refugiații veritabili care, în caz contrar, ar putea fi obligați să efectueze o călătorie periculoasă către un loc de refugiu permanent. Este, de asemenea, un gest important de partajare a responsabilității față de țările în care s-a solicitat prima dată azilul, dintre care majoritatea sunt țări în curs de dezvoltare, ajută la menținerea unui „spațiu de protecție” în țările gazdă și contribuie la dialogul și cooperarea cu privire la alte aspecte ale migrației și gestionării frontierelor. Parlamentul European și Consiliul ar trebui să adopte fără întârziere sistemul comun de reinstalare al UE propus de Comisie¹⁸.

5. MIGRAȚIA ÎN RELAȚIILE EXTERNE, DINCOLO DE CRIZĂ

5.1. O abordare globală a migrației

UE trebuie să își consolideze politicile externe în materie de migrație. Sunt necesare parteneriate cu țările terțe care abordează problemele legate de migrație și de mobilitate într-un mod care asigură o cooperare benefică pentru ambele părți. În dezvoltarea unei astfel de politici, aspectele privind migrația ar trebui să fie integrate în relațiile externe la nivel general ale UE, pentru a promova interesele și nevoile UE. Ar trebui acordată o atenție specială relației dintre migrație și schimbările climatice. Coerența între politicile interne și cele externe este esențială în obținerea unor rezultate durabile, așa cum sunt coerența și complementaritatea între acțiunile Uniunii și cele ale statelor membre.

Comisia va prezenta o comunicare privind **abordarea globală a migrației** în cursul acestui an. După primii cinci ani de punere în aplicare, este momentul să se intre într-o nouă fază și să se analizeze modalitățile de a face această abordare strategică mai eficientă și mai coerentă, cu obiective definite mai clar. Acest cadru de politică trebuie să reflecte mai bine obiectivele strategice ale Uniunii, atât externe, cât și interne, și să le transpună în propuneri concrete pentru dezvoltarea parteneriatelor noastre cheie (cu precădere UE-Africa, Parteneriatul estic, parteneriatul EuroMed și țările vizate de extindere).

Ar trebui să existe un echilibru tematic mai bun între cele trei domenii principale de intervenție la nivel de politici: a) organizarea migrației legale; b) consolidarea luptei

---

¹⁸ COM (2009) 447, 2.9.2009.

împotriva migrației ilegale și c) maximizarea beneficiilor reciproce ale migrației pentru dezvoltare.

Dimensiunea externă ar putea juca un rol mai important în stabilirea de contacte cu țări terțe care ar trebui considerate drept parteneri atunci când se analizează cererea de forță de muncă în UE, respectându-se totodată preferința UE pentru cetățenii UE. În efortul de a corela mai bine oferta de muncă cu nevoile de forță de muncă și pentru a facilita recrutarea, pentru industria UE, a competențelor adecvate, s-ar putea realiza acțiuni importante în țările terțe în domenii precum recunoașterea calificărilor străine și formarea profesională sau lingvistică înaintea plecării.

Acțiunile în ceea ce privește nevoile de migrație și dezvoltare ar trebui intensificate și perfecționate. UE ar trebui să își intensifice eforturile pentru a soluționa cauzele care conduc la migrație, cu un accent special pe aspectele legate de ocuparea forței de muncă, guvernantă și dezvoltare demografică. Sunt necesare noi inițiative care să favorizeze impactul pozitiv al transferurilor de bani ale migranților asupra dezvoltării.

Dimensiunea umană a politicilor în materie de migrație și dezvoltare vor fi, de asemenea, consolidate prin introducerea unei abordări care are în centrul ei migranții. În acest context, ar trebui să se acorde mai multă atenție rolul diasporei. Ar trebui avute în vedere inițiative menite să permită membrilor diasporei să contribuie la dezvoltarea țării lor de origine, inclusiv promovarea returnării temporare a migranților calificați. Este necesar să se dezvolte în continuare posibilitățile de migrație circulară, pe baza primelor experiențe pozitive.

Până în prezent, abordarea globală s-a concentrat în principal asupra Africii și estului și sud-estului Europei. În consolidarea politicilor externe ale UE în materie de migrație, ar trebui reanalizate prioritățile geografice, pe baza intereselor și problemelor comune ale UE și ale țărilor terțe, avându-se în vedere, în special, evoluțiile recente din Orientul Mijlociu și din Africa de Nord.

5.2. Dincolo de criză: parteneriat între UE și țările din sudul Mediteranei

Reuniunile Consiliului European din 11 și 25 martie au reafirmat angajamentul privind dezvoltarea unui nou parteneriat cu țările din vecinătatea sudică. Parlamentul European a subliniat, de asemenea în rezoluția sa recentă¹⁹, necesitatea unei abordări echilibrate și exhaustive a acestor chestiuni. Pe baza acestor contribuții, în săptămânile următoare, Comisia va prezenta o politică europeană de vecinătate revizuită și un pachet de propuneri privind abordarea UE în materie de migrație, mobilitate și securitate cu țările din sudul Mediteranei.

În acest cadru, se va continua cooperarea cu țările din sudul Mediteranei în vederea îmbunătățirii recunoașterii competențelor și nivelurilor educaționale ale migranților.

Mai mult, contactele interumane în toată regiunea mediteraneeană trebuie să sprijine procesul de democratizare aflat în plin avânt în Africa de Nord. Mobilitatea sporită va crește înțelegerea reciprocă și va impulsiiona relațiile comerciale. UE are nevoie să le ofere partenerilor aflați în vecinătatea sa o politică dinamică de mobilitate, inclusiv în materie de vize, care este, de asemenea, foarte bine ancorată în politica externă a UE. Furnizarea liberalizată a serviciilor, intensificarea schimburilor de studenți și cercetători, a contactelor care reunesc societatea civilă, oamenii de faceri, ziariștii și organizațiile în domeniul

---

¹⁹ Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 privind fluxurile migratorii cauzate de instabilitate: domeniul de aplicare și rolul politicii externe a UE ([2010/2269\(INI\)](#))

drepturilor omului, sunt esențiale în atingerea obiectivelor politicii europene de vecinătate. Acestea pot avea loc doar dacă sunt instituite canale corespunzătoare pentru migrația legală și facilități de acordare a vizelor.

Ca un prim pas, UE a propus țărilor din sudul Mediteranei să inițieze un dialog structurat privind migrația, mobilitatea și securitatea în vederea stabilirii unor parteneriate de mobilitate aferente, pe baza caracteristicilor specifice fiecărei țări.

Dialogul ar trebui să urmărească stabilirea de parteneriate pentru mobilitate cu condiționalitatea corespunzătoare și să ajute țările partenere să intensifice consolidarea capacităților în ceea ce privește gestionarea fluxurilor de migrație. Parteneriatele pentru mobilitate ar trebui să includă, printre altele, mijloace de facilitare și organizare mai bună a migrației legale, măsuri eficiente și umanitare pentru a combate migrația ilegală și măsuri concrete pentru consolidarea rezultatelor migrației în ceea ce privește dezvoltarea. Punerea lor în aplicare va fi condiționată de un angajament real din partea țărilor terțe respective de a readmite migrații ilegale care nu au drept de ședere pe teritoriul statelor membre și de a întreprinde acțiuni efective în vederea prevenirii migrației ilegale, instituirii unei gestionări integrate a frontierelor și asigurării securității documentelor, precum și de a lupta împotriva criminalității organizate, inclusiv împotriva traficului de persoane și traficului ilegal de migrați.

Țările partenere care sunt gata să concluzeze cu UE în domeniul azilului, migrației și gestionării frontierelor, precum și în ceea ce privește asigurarea cu mai multă eficacitate a respectării legilor, vor fi sprijinite în vederea consolidării capacităților lor în acest scop. Această cooperare va contribui, de asemenea, la crearea condițiilor pentru stabilitate, respectarea drepturilor omului, democrație și bună guvernare. Aceasta îi va permite, de asemenea, Uniunii Europene să propună în continuare inițiative pentru a facilita mobilitatea resortisanților țărilor terțe, în paralel cu măsuri în domeniul politicii în materie de vize, ca parte a unei revizuirii mai generale a relațiilor UE cu aceste țări.

ANEXA 1

Inițiativele Comisiei legate de comunicare		
Număr de referință:	Denumirea completă	
CAPITOLUL 2 Trecerea frontierelor externe și mobilitatea		
2011/HOME/040	Decizia Comisiei privind cooperarea locală Schengen	iunie 2011
2011/HOME/182	Recomandare de modificare a recomandării COM de stabilire a unui ghid practic comun destinat polițiștilor de frontieră	iunie 2011
2011/HOME/045	Decizia Comisiei de modificare a manualelor privind Codul vizelor	iunie 2011
2011/HOME/050	Decizia Comisiei de modificare a Manualului SIRENE	mai 2011
2011/HOME/041	Propunerea Comisiei de modificare a Regulamentului 539/2001 al Parlamentului European și al Consiliului referitor la vize	24 mai 2011
2011/HOME/044	Comunicare privind programele regionale de cooperare la nivelul consulatelor și privind instituirea unor centre comune de depunere a cererilor	noiembrie 2011
2011/HOME/088	Propunere legislativă care să definească obiectivul, domeniul de aplicare și cadrul tehnic și operațional al Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR)	decembrie 2011
2011/HOME/..	Comunicare privind frontierele inteligente (sistem de intrare/ieșire și programul de înregistrare a călătorilor)	septembrie 2011
2011/HOME/016	Comunicare privind creșterea solidarității în cadrul UE	noiembrie 2011
CAPITOLUL 3 Circulația și șederea într-o zonă fără frontiere interne		
	Schengen : un mecanism de reintroducere coordonată și temporară a controalelor, care să fie inclus în propunerea Comisiei privind evaluarea sistemului Schengen	iunie/iulie 2011
2011/HOME/037	Migrație și azil în UE în 2010 (al doilea raport anual referitor la Pactul privind imigrația și azilul), însoțit de un document de lucru al serviciilor Comisiei	24 mai 2011

2011/HOME/017	Comunicare privind o agendă a UE privind integrarea, însoțită de un document de lucru al serviciilor Comisiei	24 mai 2011
2010/HOME/085	Raport al Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu privind aplicarea Directivei 2003/109/CE privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung	septembrie 2011
2010/HOME/086	Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind aplicarea Directivei 2004/114/CE privind condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat.	septembrie 2011
2011/HOME/039	Raport privind Directiva 2005/71/CE privind o procedură specială de admisie a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică și privind eventuala monitorizare a aplicării acesteia	decembrie 2011
2009/HOME/057	Carte verde privind Directiva 2003/86/CE privind dreptul la reîntregirea familiei	noiembrie 2011
	Comunicare referitoare la politica UE privind returnarea	2012
	Carte Verde privind soluționarea deficitului de forță de muncă prin migrație în statele membre ale UE	2012
CAPITOLUL 4		
Acordarea de protecție internațională persoanelor care au nevoie de aceasta		
2011/HOME/186	Propunere modificată privind Directiva referitoare la procedurile de azil	1 iunie 2011
2011/HOME/187	Propunere modificată privind Directiva referitoare la condițiile de primire	1 iunie 2011
	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională prezentată într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid	Prezentată deja
	Propunere modificată de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea sistemului „Eurodac”	Prezentată deja

	Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii, precum și la statutul lor, pentru a putea beneficia de protecție internațională și privind elementele de protecție acordate	Prezentată deja
	Propunerea Comisiei privind un program comun al UE privind reinstalarea	Prezentată deja
CAPITOLUL 5 Abordare globală a migrației		
	Comunicarea „Un dialog pentru migrație, mobilitate și securitate cu țările din sudul Mediteranei ”	24 mai 2011
2010/HOME+/011	Propunerea Comisiei pentru decizii ale Consiliului privind semnarea și încheierea Acordului între Comunitatea Europeană și Republica Capul Verde privind mobilitatea și readmisia	noiembrie 2011
2011/HOME/001	Comunicare privind evaluarea și dezvoltarea viitoare a abordării globale a migrației	noiembrie 2011
2011/HOME/022	Document de lucru al serviciilor Comisiei privind migrația și dezvoltarea	noiembrie 2011
2011/HOME/023	Document de lucru al serviciilor Comisiei privind migrația și schimbările climatice	noiembrie 2011
2001/HOME/019	Plan de acțiune privind cooperarea cu țările care participă la Parteneriatul estic	septembrie 2011
	Propunerea Comisiei pentru decizii ale Consiliului privind semnarea și încheierea acordului între Comunitatea Europeană și Republica Armenia privind facilitarea acordării vizelor și readmisia	iulie 2011
	Propunerea Comisiei pentru decizii ale Consiliului privind semnarea și încheierea acordului între Comunitatea Europeană și Azerbaidjan privind facilitarea acordării vizelor și readmisia	iulie 2011

ANEXA 2

Tabelul nr. 1: Statistici totale privind vizele pe 2009

State Schengen	Vize Schengen (Vize de tranzit pe aeroport, vize de tranzit, vize de scurtă ședere)		Numărul vizelor de lungă ședere eliberate la nivel național
	Numărul vizelor eliberate	Rata de neeliberare	
AT	285 196	5,23%	27 169
BE	165 474	17,38%	24 588
CH	351 578	8,70%	37 975
CZ	440 360	3,74%	17 109
DE	1 491 784	9,06%	139 640
DK	77 142	5,40%	1 037
EE	93 464	2,49%	399
EL	598 883	4,68%	40 686
ES	748 466	9,97%	135 568
FI	783 340	1,58%	-
FR	1 415 886	12,35%	167 108
HU	272 972	4,14%	8 530
IS	779	4,18%	88
IT	1 053 354	5,02%	155 286
LT	236 299	1,77%	2 824
LU	5 364	2,38%	27
LV	118 436	3,48%	1 450
MT	28 915	9,31%	4 168
NL	313 534	7,37%	9 032
NO	105 430	0,75%	16 502
PL	579 424	3,29%	210 292
PT	107 224	6,87%	15 800
SE	172 595	7,62%	527
SI	97 690	4,19%	391
SK	62 287	3,78%	1 982

Statele membre al UE care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen	Vize de tranzit pe aeroport, vize de tranzit, vize de		Numărul vizelor de lungă ședere eliberate la nivel național
	Numărul vizelor eliberate	Rata de neeliberare	
BG	595 914	1,05%	8 575
CY	113 205	2,63%	-
RO	175 956	3,24%	12 831

Total	Vize de tranzit pe aeroport, vize de tranzit, vize de		Numărul vizelor de lungă ședere eliberate la nivel național
	Numărul vizelor eliberate	Rata de neeliberare	
Sub-total Schengen	9 605 876	7,11%	1 018 178
Sub-total non Schengen	885 075	1,70%	21 406
Total	10 490 951	6,68%	1 039 584

Sursa: Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene

Indicatori ai migrației ilegale - Rețineri, expulzări și returnări

	Rețineri		Ordine de expulzare emise		Returnări efective		Raportul dintre ordinele de expulzare emise și returnările efectuate	
	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009
Belgia	13800	13710	32680	23900	3965	4060	12,1	17,0
Bulgaria	1415	1465	1405	1465	275	285	19,6	19,5
Republica Cehă	3335	3955	3770	3805	585	850	15,5	22,3
Danemarca	610	640			825	800		
Germania	53695	49555	11985	14595	14295	11900	119,3	81,5
Estonia	1050	860	185	150	95	115	51,4	76,7
Irlanda	3185	5035	1285	1615	690	830	53,7	51,4
Grecia	106715	108315	146335	126140	68565	62850	46,9	49,8
Spania	92730	90500	82940	103010	29785	28865	35,9	28,0
Franța	111690	76355	97515	88565	19470	18400	20,0	20,8
Italia	68175	53440	68175	53440	7140	5315	10,5	9,9
Cipru	7000	8030	3355	3205	3480	4520	103,7	141,0
Letonia	310	245	265	70	270	200	101,9	285,7
Lituania	910	1495	910	1210	855	925	94,0	76,4
Luxemburg	:	260	:	185	:	105		56,8
Ungaria	4845	8970	4205	4850	1190	2245	28,3	46,3
Malta	3015	1690	3015	1690	305	530	10,1	31,4
Țările de Jos	7505	7565	31700	43360	9350	8980	29,5	20,7
Austria	14500	17145	8870	10625	5855	6410	66,0	60,3
Polonia	5430	4520	8145	8520	8595	6945	105,5	81,5
Portugalia	28605	11130	8185	10295	1345	1220	16,4	11,9
Romania	3790	4365	3695	5125	3820	4670	103,4	91,1
Slovenia	1555	1065	1555	1065	1995	2220	128,3	208,5
Slovacia	2320	1715	1655	1180	1295	900	78,2	76,3
Finlanda	5375	6660	1775	3125	910	1720	51,3	55,0
Suedia	440	22230	12555	17820	9015	11980	71,8	67,2
Regatul Unit	69840	69745	69840	69745	47455	64945	67,9	93,1
UE	611840	570660	606000	598755	241425	252785	39,8	42,2

Tabelul nr. 2: Tabelul privind reținerile, expulzările și returnările.

Sursa: Eurostat

Tabelul nr. 3: Populația ne-UE în statele membre, 2010

Populația ne-UE în statele membre, 2010		
	Cetățeni din țări care nu fac parte din UE (în mii)	%
UE27	20 126,1	4,0
Belgia	:	:
Bulgaria	20,3	0,3
Republica Cehă	287,4	2,7
Danemarca	214,3	3,9
Germania	4 584,7	5,6
Estonia	201,7	15,1
Irlanda	67,9	1,5
Grecia	791,7	7,0
Spania	3 335,7	7,3
Franța	2 451,4	3,8
Italia	2 993,7	5,0
Cipru	43,8	5,5
Letonia	382,4	17,0
Lituania	34,6	1,0
Luxemburg	29,5	5,9
Ungaria	81,1	0,8
Malta	11,3	2,7
Țările de Jos	341,3	2,1
Austria	548,0	6,5
Polonia	30,7	0,1
Portugalia	363,1	3,4
România	25,3	0,1
Slovenia	77,6	3,8
Slovacia	24,2	0,4
Finlanda	98,5	1,8
+Suedia	324,7	3,5
Regatul Unit	2 445,1	3,9

Sursa: Eurostat

Fluxuri de migrație - Numărul permiselor de ședere emise

migr_resfirst-Primele permise în funcție de motive și cetățenie - date anuale

Ultima actualizare

Extrase la

Sursa datelor

	Cifre absolute										Procentaje					
	Familie		Studii		Remunerat		Alte motive		Total		Familie		Studii		Remunerat	
	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009
Belgia	20320	28523	6743		7097	5391	12041	17803	46201	51717	44,0	55,2	14,6	0,0	15,4	10,4
Bulgaria	1546	1539	1168	1623	776	769	443	454	3933	4385	39,3	35,1	29,7	37,0	19,7	17,5
Republica Cehă	10699	9281	4220	4139	43282	11312	3149		61350	24732	17,4	37,5	6,9	16,7	70,5	45,7
Danemarca	4231		19279	16253	7420		725		31655	16253	13,4	0,0	60,9	100,0	23,4	0,0
Germania	49642	54139	29985	31345	20297	16667	14365	19803	114289	121954	43,4	44,4	26,2	25,7	17,8	13,7
Estonia	1402	1148	339	383	967	1135	1176	1111	3884	3777	36,1	30,4	8,7	10,1	24,9	30,1
Irlanda	3409	2608	12538	12263	5808	4827	7171	5811	28926	25509	11,8	10,2	43,3	48,1	20,1	18,9
Grecia	21855	22637	1449	1489	15609	16383	1498	4639	40411	45148	54,1	50,1	3,6	3,3	38,6	36,3
Spania	150101	100620	21665	22068	96319	22262	131742	141419	399827	286369	37,5	35,1	5,4	7,7	24,1	7,8
Franța	85475	83528	52226	53563	21784	19612	29238	31788	188723	188491	45,3	44,3	27,7	28,4	11,5	10,4
Italia	76764	75153	12512	10011	142889	106134	9393	53856	241558	245154	31,8	30,7	5,2	4,1	59,2	43,3
Cipru	335		8751		32704		12020		53810	0	0,6		16,3		60,8	
Letonia	2464	759	346	212	1823	464	3073	869	7706	2304	32,0	32,9	4,5	9,2	23,7	20,1
Lituania	659	788	447	422	4140	1358	52	91	5298	2659	12,4	29,6	8,4	15,9	78,1	51,1
Ungaria	8405	1753	7760	4167	16875	4535	3562	2025	36602	12480	23,0	14,0	21,2	33,4	46,1	36,3
Malta	954	391	202	191	950	669	2883	2431	4989	3682	19,1	10,6	4,0	5,2	19,0	18,2
Țările de Jos	23882	23078	9177	9944	9285	10433	31425	12696	73769	56151	32,4	41,1	12,4	17,7	12,6	18,6
Austria	14400	14572	2853	3233	3096	2692	1434	7538	21783	28035	66,1	52,0	13,1	11,5	14,2	9,6
Polonia	8921	8699	6145	7066	18664	11123	7177	6539	40907	33427	21,8	26,0	15,0	21,1	45,6	33,3
Portugalia	27270	19964	4344	4302	25286	18275	6815	3783	63715	46324	42,8	43,1	6,8	9,3	39,7	39,5
România	6109	6043	2969	3541	9039	4724	1237	1072	19354	15380	31,6	39,3	15,3	23,0	46,7	30,7
Slovenia	3962	3116	246	666	24954	11910	53	67	29215	15759	13,6	19,8	0,8	4,2	85,4	75,6
Slovacia	1224	1156	449	334	3984	2302	2368	1544	8025	5336	15,3	21,7	5,6	6,3	49,6	43,1
Finlanda	7170	6643	4441	3949	5722	2754	4540	4688	21873	18034	32,8	36,8	20,3	21,9	26,2	15,3
Suedia	36626	37890	11695	13968	14259	18978	21564	20501	84144	91337	43,5	41,5	13,9	15,3	16,9	20,8
Țările de Jos	117055	121280	222780	268525	139735	116670	153685	164905	633255	671380	18,5	18,1	35,2	40,0	22,1	17,4
UE	684880	625308	444729	473657	672764	411379	462829	505433	2265202	2015777	30,2	31,0	19,6	23,5	29,7	20,4

Tabelul nr. 4: Numărul de permise de ședere emise în 2008 și 2009

Sursa: Eurostat

Tabelul nr. 5: Decizii de azil de primă instanță defalcat pe rezultate și state membre, 2010

	Total decizii	Total decizii pozitive	Statut de refugiat	Protecție subsidiară	Protecție umanitară	Respingeri
Uniunea Europeană	223 370	55 100	27 050	20 400	7 650	168 270
Belgia	16 665	3 510	2 700	805	:	13 160
Bulgaria	515	140	20	120	:	375
Republica Cehă	510	175	75	75	20	335
Danemarca	3 300	1 345	660	520	170	1 950
Germania	45 400	10 450	7 755	545	2 145	34 955
Estonia	40	15	10	5	:	25
Irlanda	1 600	25	25	5	:	1 575
Grecia	3 455	105	60	20	30	3 350
Spania	2 785	610	245	350	15	2 175
Franța	37 620	5 115	4 095	1 020	:	32 505
Italia	11 325	4 305	1 615	1 465	1 225	7 015
Cipru	2 440	425	30	370	25	2 015
Letonia	50	25	5	20	:	25
Lituania	190	15	0	15	:	175
Luxemburg	475	70	55	15	:	410
Ungaria	1 040	260	75	115	70	785
Malta	350	220	45	165	15	125
Țările de Jos	17 145	7 565	810	4 010	2 745	9 575
Austria	13 780	3 450	2 060	1 390	:	10 330
Polonia	4 420	510	80	195	230	3 910
Portugalia	130	55	5	50	:	75
România	425	70	40	30	0	355
Slovenia	115	25	20	0	:	95
Slovacia	295	90	5	55	30	205
Finlanda	4 880	1 595	165	1 240	190	3 285
+Suedia	27 700	8 495	1 935	5 955	605	19 205
Regatul Unit	26 720	6 440	4 445	1 850	140	20 280

Sursa: Eurostat